

రిపబ్లికనులు

రచన : కె. జి. శర్మ

ఎవరొ? నువ్? ... ఎమో! ఎవరూ మీ తల్లి, ఎమో! ఎవరూ మీ కండ్లి. ఎమో! ఎవడో అయోమయం. ఎవూరో వాడికే తెలీడు. భారతదేశం బానిసత్వంలో దేశనాయకులు సత్యాగ్రహాలు చేసేప్పుడు వాడు మైసర్ కాలంగడిచి వాడికి తెలీకుండానే వాతావరణంలో మార్పు లొచ్చాయి, ఎన్నో రాజ్యాలు ఏవో అయినై- భారతదేశంలో యింపిరిలియజం అస్తమించిందను కున్నారు దెనుక్రసి అన్నారు వికే యిప్పుడు వాడు మేజర్ అంటే పక్కలోపర్ వయస్సు 20 యేళ్లు. సినిమాలో సోడా కాయల వుద్యోగము రైలో కూలి... కేఫ్ మజ్ దాలో రస్కులు చేసాడు పిక్ పాకెట్ కొట్టి చెప్పు దెబ్బలు తిన్నాడు— యిల్లాగ చరిత్రతయారు చేసి కాపీ కప్పులు కడిగే వుద్యోగానిక్కుదిరాడు మహాత్మా గాంధీ పోతే పొయ్యాడు బోపీ మహాత్మ్యం నిల్పింది. బోపీల మీద బోపీలెట్టి బొజ్జకుబొజ్జ పెంపాడు నల్ల మార్కెట్లో హోటలు మేనేజరు. మలమలమాది వికృష్టలు రిపబ్లిక్ దినంనాటి దీపాలు... కోలా హలం... స్వతంత్రం... పెట్టిపుట్టిన వా కే వచ్చిందనుకునేవాడు, వాడిలో ఓ ప్రాంచి విప్లవం కలవ రంగ విడుచుకు బడేది. అయితే లాభంలేదు- ఆకలవరం మాంసం ఆకారంలేని స్థి సంజరము. పొద్దస్తమానం తావులు తప్పికపోతే డాక్ లో చూచి అయ్యాడు వచ్చే బదుపావలలు హరతికర్పూ రము . యుద్ధంవచ్చి వెళ్లిందేమో వీడిలాంటి రకంలో ఓ విప్లవం తెచ్చింది. నేర్పింది బెల్లంవా మైదాబ్రెడ్, చింపిరిజుట్టూ, చినిగిన బట్టలు,

సిగ్గు ఎగ్గులేని జీవితం వాడిది, తెల తెల వారె చీకట్లో హార్షరు గేబుప్రక్క నాయరు కెబెల్ ప్రక్క చలికాచుకుంటూ వేడి చాకో ఆమైవాబ్రెడ్ ముక్క ముంచుకుతింటుంటే అదే వాడి కప్పు తము . రొట్టలుకొడుతూ తెల్లవారి కాంతుల్ని చెట్లనందుల్లోంచి చూస్తో భావాలమీద భావాలు .. కలలమీద కలలు. అంతా పరి శునకవైరాగ్యం- వాడి జీవితాన్ని వాడు తల్చుకుంటే వాడికేంచిత లేమ సిగ్గులేదు. కాని యీ రిపబ్లిక్ యింది యాలో యిల్లాగే చచ్చిపోయి, వచ్చె సంవత్సరం హార్షరు యింజినీరు డాక్టో కుక్కలా అయి రావుడు దానుని కొంటెగా తట్టేది. ఎంతలోపుయినా నిశితమైన ఆలోచనలు, కాని ఆకారంలేని వున్నతా శయాలు .. సాహిత్యంలే భావా నియమంలేని చర్యలు

తనకే విద్యవుంటే తనవీకాకే మెరుగు వుంటే స్పెన్సర్ కాన్ మెగా తాక్ వాతావరణాన్ని ఒక్కసారి చూసివుంటే వాడిగుండె డ్రై నమిట్ తో పగిలిన రాయిలా అయ్యేది. కాని ఆదంత ఆ భగ వంతుడి సృష్టి అందరు అంటున్న ఆ భగవం తుడి సృష్టి

సూటిగ ఆకాశంలో కెళ్లి మానవ జీవితాన్ని నిష్పక్షపాతంగా చూస్తే ఆరెండే రెండు విశాల జగత్తునంత కలవరపెట్టి క్రోండుమీదు చేస్తున్న ఆరెండేరెండు 'ఉన్నా' లేని' ఎవరెప్పు ఎత్తు . ఆట్లాంటిక్ అడుగు.

ఏపని చేయటంలేదని అంత గొప్పదొర బక్స్ స్కిన్ బూట్ తో లాగినాలుగుతంతే వాడికోగొప్ప, అంతవాడు ఇంతమంది కూలీల్లోకొచ్చి తన్నొక్కడని యిల్లా తన్నాడని, నలుగురితో పాటు తాను యిరించేవాడు, నగ్గుంగా వాడి హృదయంలో తరుక్కు పొయ్యేడి, యికిలిస్తూ బస్తాం చాటు తెచ్చి ఏదో దుఃఖపడేవాడు, కన్నీరు లేనిదుఃఖం ఏదో అలజడి వాడిమనస్సులో రేకెత్తింది, దారి, తెన్ను నియమంలేని ఆశాంతి, కేవలం గాలికి పెరిగిన కండరాల్ని జబ్బిల్ని చూసుకుని తన యవ్వనాన్ని వెక్కిరించుకుని ఒక్క పులిక్కిపడే వాడు, గట్టిగ గుప్పిడిపెట్టి చేతికండల్ని ముకుళించి వణకించి 'వెధవకు ఓగుద్దు సాలదూ' వాడి పాణానికీ' అని అనారతికంగా అనుకునే వాడు.

ఓ చల్లటివేళ నలుగురు నడిచే రోడ్లప్రక్క పచ్చటి చెట్లకింద ఓ మూగినడుచును వరించి .. మూడుముళ్లు బిగించి ఓయింటివాడయ్యాడు, అనా గరికత ఆయితేపం...అడుగుల్లో అడుగు ప్రాణంలో ప్రాణం అనడంలో ఆనందం .వాడి లీనమయింది మూగిసుబ్బి, వాడి జీవితానికి ఆకాశం అంత ఎత్తు ముత్యాలయివు మూగ సంజ్ఞతో వాణ్ణికష్టాల్లో ఓదార్చేది, మూగిసుబ్బి ప్రణయంతో డాక్ యార్డులో రెండుతన్ను బయటికి పంపారు.

పాక్షరికూలికి దిగారెద్దరు, రోజులుగడిచి వాడి జీవితంలో పచ్చటి దినాలొచ్చి నట్లుయినై. తెలివైన సుబ్బి వారానికో నాలుగురాళ్లు వెనుకేస్తుండేది, ఆపడుచు జంటకి ఓయిల్లని వాకిలని బిడ్డ, పావ, పూహలు, కోరికలురేకెత్తే వాతావరణంలోనే సుబ్బి ఒక మగపిల్లణ్ణి కనింది. పస్తు పడుండయిన సిల్లవాణ్ణి పెంచి రెండు రెక్కలివ్వాలనే పచ్చటిభావాలు, జీవిత దృక్పథాన్నే మాతనకోజం లోకి మార్చుకున్నాడు. తీరుదిద్దిన దైనికజీవితం సుబ్బి తానూకష్టపడి కట్టిన ఆయింటిమట్టూ కూర

చెట్లు, పూలచెట్లు, పెట్టారు. సూ రోడ్లయం సూర్యాస్తమయం, పసిగుడ్డులోని వివిధ మార్పులు ఆనందిస్తున్నా రెద్దరు, ఏవో విచ్చికలలు

మిషన్ లోపడి చేతివేలు విరిగిందని రిజివాలా అయ్యాడు, ఎత్తుపల్లాల్లో అన్నిజాతుల వార్ని గుండెలుపగల లాగిలాగి వాడిశరీరం యంత్రం అయింది. ప్రోద్దాక చెమటోర్చి రక్తబిందువుల్లో ఓ రెండు రూకలుచేసినా పెరిగె బిడ్డడిపాలకు వాళ్ల ద్దరి పొట్టలకు బిండి ఆదైకు చాలక క్రిందా మీదయ్యేవాడు. నిర్విచారపు వాడి జీవితానికి యీ భార్యబిడ్డ పెద్ద బంధాలయినై. ఆబ్బి' స్వతంత్రం వచ్చింది. నాకు నాసుబ్బికేం తెచ్చింది పెద్ద పెద్ద దేశనాయకులు గొప్ప గొప్ప గవర్నర్లు... యింకా యింకా ఎంతోమంది ..విమానాల్లో . కార్లల్లో ..పూల దండల్లో పూరేగుతుంటె...స్వా తంత్ర్యం రాలేదను కున్నాడు.

బిడ్డని ముద్దులాడి నడిరూము పాసెంజరుకు ఏదోరేకెత్తినవిచ్చిభావాలలో ఏమరసాటుగ లాక్కెడుతుంటె ఓ పెట్టిపుట్టిన దొరబాటు కారుకుడికొని ప్రాణాలు విడిచాడు శరీరంాని ఆ నాలుగు రక్తపుచుక్కలు నాగరికప్రపంచానికి నారుపోసినై నిర్దాక్షిణ్యంగ రాత్రిచీకట్లో కారు కదలిపోయింది.

రైలువచ్చి వెళ్ళినవాడు రాకపోతె "కూలిఏదో సాలవుండ్లి పుంటది" అనుకుంది సుబ్బి కిళ్ళకు వత్తులేసుకుని తెల్లవార్చింది ఆనోటా యినోటా దొర్లి సుబ్బిగుండెల్లో ఏడుగువడింది మూగి మొద్దు బిడ్డని గుండెలకెత్తుకు ఏడ్చింది.

వాడువచ్చి మూన్నెల్లయినా సుబ్బికి ఆరోజే జరిగినమొరంలా వుంటుంది మతి చలించింది, చిక్కి శల్యమయింది. యింటిచుట్టూ చెట్లు ఎండినై. తన జీవితమే ఎండిపోయింది. హృద

యం తరుక్కుపోయ్యే విషాదం అయింది దాని జీవితం. పాల్లక ఎముకలపోగైన పసిగుడ్డు ముఖంలోకి చూసి ఏదో ఆవేదన పొందేది సుబ్బి అనాగరికమైన ఆదో పవిత్రప్రేమ, వాడులేని తన జీవితం చీకట్లుకమ్మింది. వెల వెల బొయ్యే పాపడికి ఏవో వెక్కెళ్ళోస్తే. దానిగుండె పగలేది—కారు చీకట్లోంచి ఆకాశంలోకి బిడ్డనెత్తుకు చూస్తే సుబ్బికి తన మొగుడు ప్రళయరుద్రుడిలా చుట్టూవున్న నాగరికతా ప్రపంచంవైపు చూస్తో కేకలు పెడుతున్నట్లుంకీ—“ఏయ్ డాక్టర్లూ, యింజనీర్లూ, వకీళ్లు.. డిగ్రీలమీద డిగ్రీలిచ్చి. విశ్వవిద్యాలయం మీకు నేర్పిన దేశభక్తి యిదేనా? యిదేనా మీ దేశ నాయకత్వం. సకలమానవ సౌత్రాత్మత్వం.. శాంతి. సేవ...యిదేనా మీ రక్తాన్ని దార పోయింది, యిన్ని సమస్యల్ని రేగొట్టి మతం నేర్పింది—మోషించేడి? యిదిగో అందుకోండి సవాల్!! ఆ మాతృదేవత మోషకు పూచీఎవరు? యిమిడివున్న ప్రళయకోపంతో శోకించే ఆ శోక దేవత విడిచిన ఒక్క వేడిలిట్టూర్చువాల. యీ కల్పిత సంఘాలు, మతాలు, రాజకీయాలు, రాజకీయ వైషమ్యాలు దగ్ధమయి పొయ్యేండుకు...!!

కాలంగడిచింది. నాగరికత ఎక్కువైంది- అడుక్కుతినే సుబ్బిలాంటి నికృష్టల్ని పట్టణ వాతావరణానికి అందానికి నాశన కారకులని? పూరి బయటకు పిచ్చాసుపత్రిలాంటి ఓ అనాద శరణాలయానికి తోలేశారు. కంటి గుడ్డి మూగి ముతక. దరిద్ర నారాయణులు పీఠు రిపబ్లికన్సే.

ఆనందవాణి

పోస్టుబాక్సు నెం. 1588

12, తంబుచెట్టి వీధి, మదరాసు 1

(ప్రచురణ : ప్రతి ఆదివారం)

సాలుచందా ... రు. 14/-

అర్ధసంవత్సర చందా రు. 7-8-0

(తపాలు వ్యయంతో సహా)

* అర్ధసంవత్సరముకంటె తక్కువ కాలానికి చందా అంగీకరింపబడదు

* 'ఆనందవాణి' చందాదారులకు దీపాక్షి సంపిక ఉచితం

చందాదారులు

మాతో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిగే ఖచ్చకు వారి చందాదారు సంబంధ తప్పక తెలపవలెను. లేకుంటేజనాణు అలస్యమవుతుంది. మనియారరు మేనేజరు, ఆనందవాణి ఆఫీసు, 12 తంబుచెట్టివీధి, త.టి. మద్రాసు. ఆస్తివాస వలెను. వ్యక్తులపేర పంపవద్దు.

—మేనేజరు